

Arkiv 9

april-maj 2009 – VÅR på gång!!

Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" – rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg lämnades kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. – Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt. Ordningföljden är blogggen, dvs de äldsta inläggen sist. Synd att inte alla gästbokscommentarer kan följa med.

25 maj

Ärevördiga träd och mänsklig dårskap

En utflykt till Tullgarn (se Kaspers sida) kom för min del att handla om träd! Något riktigt fult när det gäller träd finns hos [Kasper](#), men själv kommer jag att tänka på vad en flicka en gång skrev i en uppsats: *Träden är växtvärldens kungar. Man säger ju också att de har kronor.*

Dessa gamla trotjänare paraderar utmed en lång, pampig allé. Klicka på bilderna!

Månghundraåriga träd - mycket har de sett, mycket har de utsatts för. Många kungar har de överlevt. Jag tycker de är underbara. Värda stor vördnad.

Jag glömde själva slottet och även [de biologiska reningsdammarna](#) jag hade tänkt titta på. Så rätt som det är blir det en ny utflykt. Till dammarna. När också orangeriets kafé är öppet.

Se på den här linden - måste låta underbart när vinden spelar i löven. Kanske därför den antagit formen av en lyra.

Det finns ett närmast oändligt antal träd i den jättestora parken, många askar och lindar. Uppenbarligen har en hel del gett upp andan, för där fanns gott om nyplanterade. Många lönnar. Troligen har många askar drabbats av [askskottsjukan](#), och då är det förstås mindre välbetänkt att plantera nya. Säg en del babyindar också.

Klicka på den här gamla linden, det är den värd. En död i skönhet.

*PS. "Lena" har påpekat i min gästbok att detta nog i stället en hängask. Det är det alldeles säkert, jag är dålig på träd.
Tack Lena!*

Från gamla visa träd till ungdomlig dårskap! Den här graffitin har inte åstadkommit lätt! Bron är en järnvägsbro. Under gångbron flyter Trosaån.

Enda möjligheten att ta sig ner till den smala balk som fristående löper utmed järnvägsbrons nedre del är via fundamenten.

Vet inte om ni kan fatta något av bilden nedan. Den är förstås tagen underifrån.

Högt däruppe, på den knappt decimetersmala balken måste man alltså röra sig. Högst ett par decimeter från själva grafittiväggen. Med sina sprayburkar. Det finns många sätt att riskera liv och lem på.

Godnatt alla, nu väntar en skön säng på mig och ett sovtäcke och ett nattakex på Kasper.

23 maj

Virrigt vridet?

Märkligt så tankar kan fara runt i huvudet... Men när man ska fästa dem på pränt, då liksom fladdrar dom iväg, hittar nya vägar, krumbuktar sig och ibland till och med tvärvänder.

Att hålla fast vid en tanke, att strukturerat tänka den till slut - DET är sannerligen en konst! Något att öva på.

Svårast är det när tanken liksom inte håller måttet, när den vill få mig att inse att jag faktiskt försöker styra den fel, försöker önska den dit den helt objektivt inte vill. Klart den går att vrida "rätt" - men då kan den få för sig att hämnas. Att återkomma. Igen och igen. Kräva sin "rätt" på riktigt.

Och när jag försöker skriva ner den - då tvärvägrar den! Nix, hit men inte längre. TÄNK mig virrigt du, men försök inte skriva ner mig...

Men se - detta inlägg är nog faktiskt MIN seger över tanken!! Jag skrev, trots protesterna! (Att det blev en s.k. [pyrrusseger](#), det är en helt annan sak. Eller?)

Så raskt till något enklare än tankar - min påskkaktus har blommat mer eller mindre flitigt sedan i julas! Just nu ser den ut så här:

20 maj

Mota myra i köket

Detta är inte bilden av ett brev - det är bild på fungerande bortmotning av myror!

Det är faktiskt sant. Som vanligt så här års så börjar stora myrinvasionen i mitt kök. Brukar kunna stoppa dem med en "diskmedelsrand" runt diskbänken, men i år hade de valt en annan ingång.

Man får inte vara dum... Varken om man är myra eller människa.

Portalen var lätt att identifiera - en liten glipa uppe i ena hörnet, under taklisten. Tänkte att en vaddtuss indränkt med fotogen (pilen visar) skulle stoppa de svarta, men icke! Fotogentussen - den promenerade de inte ens runt! Bara klev över, sedan de i stället tagit sig in i köket genom någon för mig osynlig öppning ovanför. Den svarta myrströmmen "rann" nerför väggen till något jag tydligen spillt ut på bänken nedanför. Fanns tydligen nåt skojigt även i diskhon...

Det gröna ni ser ovanför listen är fetvadd indränkt med diskmedel!

Klart jag fick lov att ta en dust med dom myror som redan kommit in, och dom var många! Klämde ihjäl dem, dränkte dem och här var de verkligen tal om massmord. Dock inte om förgiftning via Myrr.

Detta var i går kväll. Nu är det kväll igen, och inte en enda myra har kommit in!

Kanske något för Yes att använda i sin reklam! Nästa invasion väntas via "glasrummet". Bara en tidsfråga!

14 maj

Bäverland

En mindre gård gränsar till tomtområdet, och där håller man några får. Jag stannade bilen, tyckte mig skymta dem nedanför den branta skogsbacken ner mot sjön. Såg något annat också, inte visste jag att detta var bäverland! Undrar var jag haft ögonen under alla år? Men nu parkerade jag och tog mig naturligtvis dit.

Det måste finnas en hel hopar bävrar här. Deras eget tomtområde, kanske. :) Såvitt jag kunde se har de fällt och byggt utefter sjön på en sträcka av åtminstone tre hundra meter. Byggnationen fortsatte bortom fårhägnet. Här några nyfikna kamrater som inte riktigt fattade vad jag hade där att göra. Men de ägnade sig åt sina sysslor, och jag åt mina.

Så här såg det ut en bit ovanför sjön. Undrar om markägaren verkligen gillar bäver? Ska fråga honom vid tillfälle.

Bävergnag i närbild. Det här är ett ganska stort träd.

Synd att de är nattaktiva, [bävrarna](#), så att man inte får se dem. Men kanske någon varm och ljus sommarnatt. Skulle vara spännande.

12 maj

Dagens dubbel

Tänk om inte den här blomman vore så vanlig. Tänk om den inte spred sig så förfärligt. Ja tänk, så gärna vi skulle vilja ha den i rabatten. Lättodlad som få är den också. Perenn.

Joodå, det ÄR en maskros. *Klicka gärna på bilden!* Späda blad ska dessutom smaka som ruccolasallad. Och det lär gå att göra ett jättegott vin på blommorna, men det är visst förbjudet numera.

For förbi svandammarna i dag också. Två svanar idag. Undrar vad de egentligen håller på med - är

dom två, tre eller fyra? Måste nog kolla i morgon igen, vi tar den vägen till Mollie med matte (följer ni även Kaspers sida, då vet ni). Här är i alla fall dagens svanbild - kunde inte låta bli att ta en bild i dag också.

Även den här bilden går att klicka på.

Träffade en god vän alldeles i närheten av dammarna, han berättade att för några veckor sedan fanns det tretton (13) sångsvanar där. De flesta drog förstås vidare norrut, men det tycks som de här har för avsikt att stanna. Om de nu är ett par eller två par eller ett och ett halv par och en udda... Vackra är de i alla händelser, och det är roligt att lyssna på deras klonkande ljud. De verkar också lite mindre skygga nu.

11 maj

Härliga gänget

Träffade vännerna i "tantgänget" häromdan. I det där fantastiska hemmet som jag fotograferat tidigare, under en sommardag då Kasper och jag hälsade på. Naturligtvis finns det hur mycket annorlunda som helst att fotografera, men här kommer ett par bilder som påminnelse. [De från förra året finns här.](#)

Visst vore det väl lite skojigt att få bo i den här gäststugan? Låst nu, men jag minns hur fantastisk den var även inuti.

En liten passage mellan studion (i huset som anas till vänster) och den lilla huvudbyggnaden.

En närmare titt.

Sju kvinnor, som vi var denna gång, kan ha kolossalt roligt. Det hade vi!
Temat var "nyttigheter" för ett gott liv. Tips och råd om mat, mediciner, tillskott och sådant. Som tur var blandades seriöst allvar med en väldig massa skoj och humor. Som vanligt. Jag SKA nog skaffa mig en burk magnesium, trots allt. Men om ingen av dem läser det här så får de inget veta - för egentligen menade ju jag att med en vettig mathållning och BRA råvaror behövs inga tillskott.

Men tydligen borde man ut och dra upp maskrosrötter också, och koka té på dem. Njae...

Men här en liten bild på tre av oss sju. En är eftertänksam, en road och en storskrattar. Samvaron i ett nötskal.

Åh, vad jag gillar alla de här kvinnorna! Som jag skrivit förut - vi är så olika, verkligen i grunden olika, och det är så härligt spännande! För närstans kan vi ändå alltid mötas. Eller åtminstone nästan.

Litet PS. När jag för ett par dar sedan åkte förbi svandammarna så fanns där TRE svanar igen. Den fjärde syntes inte till alls. (Hoppas hon låg och ruvade på ägg närstans!) Ska nog åka förbi där igen redan i morgon, ska samtidigt kolla hur det går för bävern en liten bit därifrån, där dammarna mynnat ut i sjön.

6 maj

Rapport från svandammen

For förbi svandammarna i går måndag - två sångsvanar kvar. Så bra, tydligen bestämde dom sig parvis - flytta eller stanna. Inte tre mot en... Hoppas det flyttande paret funnit sig en ny och skön fristad.

Detta par lät lät sig inte störas, men så var jag heller inte särskilt nära. Finputs på gång. Bilderna är klickbara miniatyrer.

Hoppas de stannar, hoppas de får ungar - och hoppas att de i så fall får behålla dem. Minns ju hur det gick för knölsvanarna för ett par år sedan. De små grå dunbollarna försvann en efter en.

I övrigt - en fin samvaro vid sjön, kika hos Kasper! Och grannen på andra sidan ängens balsampoppel doftar i småregnet - precis på lagom avstånd finns den. Doften är bara behaglig, inte bedövande.

Och så har jag närmat mig en viol.

Klart jag såg ett litet "monster" också, på promenaden... *"Se upp, trampa inte på mej! Du kommer att ångra dej!"*

Inte ett dagglåpeblad, men väl ett lupinblad. Även i ett sånt kan en vattendroppe bo.

Önskar alla en fin dag!

PS. Gjorde förresten en intressant iakttagelse om Kasper. Mig har han aldrig vaktat vad jag kan minnas , men när det handlar om lilla fästmon Mollie, då gäller andra regler! "Hon är MIN" sa Kasper.

3 maj

Okonventionellt besök - ovälkommet!

När man har huvudvärk och har sovit alldeles för lite på natten och har ont i ryggen, då går man till sängs igen efter att ha konstaterat att uppeliv inte alls känns aktuellt. Inte idag.

Efter ett kort utsläpp på tomten av Kasper kändes sängen som det enda rätta.

Vaknade av ett fasligt liv på Kasper. Upp med fart - **DONG** sa det i huvudet. På med en tröja och på väg efter ett par brallor, för det lät ju som om någon var på väg att hälsa på.

Joodå - det var det någon som var! Vederbörande hade i själva verket hunnit ända till tröskeln till mitt sovrum! - Halvnaken väste jag "UT!"

Det var en granne. När jag inte hört hennes bultande och Kasper till en början inte heller reagerade klev hon helt sonika in - tänkte att jag kanske låg medvetslös eller nåt.

Snällt förstås att ha koll, men gissa vem som hädanefter tänker låsa ytterdörren!

Vad klockan var - den var halv 11. Men - man kan HOJTA, man behöver INTE bara kliva rakt in och igenom hela huset. Det kändes surt. Dessutom måste hon ha hört mig ropa på Kasper. Hon är visserligen förlåten, vi satt och pratade en stund sedan jag fått på mig kläder, men nog ska här låsas i fortsättningen. Hoppas jag kommer ihåg det...

Kan berätta att den där huvudvärken - den höll i sig hela dagen.

Vill ni se Kaspers synpunkter får ni gå till hans sida. Vi har inte alltid samma syn på livet. 😊

1 maj

Dubbelt vitt - svanar och vitsippor

Är ibland svårt att skriva på två ställen. Eftersom jag gärna vill visa ännu ett par svanbilder här, så får ett par valborgsbilder flytta till [Kaspers sida](#). Hoppas ni tittar dit. Han avskyr valborgsmässoafton, och låter därför mig ta över.

Ber om ursäkt för bildkvalitén, men tur att jag överhuvudtaget hann få fram kameran! Tre

sångsvanar i den andra fördämningen (se föregående inlägg) lyfte när jag öppnade bildörren.

Tre svanar - men det fanns ju två par häromdagen, fyra svanar. Vad hade hänt den fjärde?

Han visade sig finnas kvar i den första fördämningen. Ensam och ganska orädd.

Är detta bilden av en övergiven och mobbad sångsvan? Eller en bild av självvald ensamhet för en stunds kontemplation? Är det något som svanar överhuvudtaget ägnar sig åt?

Man kan undra.

Man kan också undra över vitsippan - får den se ut hur som helst, och ändå vara en vitsippa? Ja, visst får den det! Visst är det skönt! Tror ingen vitsippa mobbas för sitt utseende.

Den kan ha sex kronblad...

... eller den kan ha 12.

Den kan ha allt däremellan också, och ändå vara vitsippa. De här båda växte intill varandra. Håll med om att det innebär en viss frihet, att vara vitsippa!

29 april

Främmande svanar

Som vanligt har en datumgräns passerats. I dag (alltså i går) träffade jag och Kasper som så ofta Mollie och hennes matte.

Som vanligt såg jag monster i skogen, och fotograferade också utsikten från Mollies trädgård och köksfönster, ut över fält och kohagar och Vidarkliniken och Örjanskolan. Bilder på detta finns på [Kaspers blogg](#).

Efter bl.a. byte till sommardäck (bättre sent än aldrig) stannade jag vid en "utvidgad kvarndamm". Dvs en gång i världen fanns här en fungerande kvarn, numera bara ett par fördämningar. Men - vad var det jag såg?? Svanar helt klart, men olika alla andra svanar jag sett. Vita, svarta, grå. De lät fint också, hade ett vackert, liksom klonkande läte.

Ni måste nog klicka på bilderna, om ni ska se något överhuvudtaget.

Dessvärre fanns en del vatten mellan mig och fåglarna, och mina gamla analoga teleobjektiv fungerar inte tillsammans med digitala kamerahuset.

Väl hemma letade jag och letade och letade - och fann. Det är ju sångsvanar! Detta par plus ett till, i nästa damm! Förmodligen mellanlandar de på sin färd norrut. Jag läste om dem [här](#).

På 20-talet fanns bara ett tjugotal häckande par i Sverige, men efter fridlysning har stammen ökat till närmare 4000 par. Varav två finns i min närhet. Ska nog hälsa på hos dem i morgon också.

Hiskligaste monstret finns på [Kaspers sida](#), och här kan ni se att det finns fler än jag ser som "monster" lite varstans. Detta har begåvats med stjärnögon... 😊

28 april

Min lilla stora värld

I min lilla värld blommar forsythian. Det känns som en stor händelse. Kasper och jag har fått brev från Sigge Svamphund och hans matte, [grisöra till Kasper](#) och murklor till mig. Känns också som en stor händelse, jag har aldrig ätit murklor. Ska bli spännande att göra det nu. Vi mötte en hund och

hans husse på promenaden. Jag har betalat månadens räkningar. Bilens rattmuff har förpassats in i ett skåp. Blåsipporna börjar se bedagade ut, medan vitsipporna bara blir fler och fler.

Dagens kanske största händelse har ännu inte hänt - men snart är det dags. Jag ska lägga mig i en renbäddad säng, i samma lakan som i morse, men nu är de tvättade och har torkat ute på strecket, i sol och vind! Premiär för i år, och visst är väl en premiär något stort. Föreställ er doften!

En liten värld? Jo, men ändå väldigt stor. Det känns ungefär som att titta på en forsythia. Vaddå, den blommar likadant vartenda år. Klart den gör. Är väl inget märkvärdigt med det!?

Jo, det ÄR det!

Och som om inte all detta vore nog - det kvittras och sjungs i alla träd och buskar. I sena natten hör man lommen från andra sidan sjön. Och vid min förstutrapp står några blomfat. Det här är ett.

Och i morgon är vi bortbjudna på lunch.

26 april

Turbulens i styrelse

Jaha, här sitter man och har lovat att återinträda i området, dvs tomtägarföreningens styrelse. Har varit med förr i en oherrans massa år, men varit "fri" nu i snart ett decennium. Jag har bott här i 25 år! Undrar varför jag sa "ja"! Ångrade mig så smått redan efter ett par dar, men har man tagit fan i båten får man ju ro honom i land...

Årsmötet gick av stapeln i dag (lördag). En synnerligen oväntad utveckling - ordförande avgick mitt i mötet med omedelbar verkan. Beroende på stämmans utveckling. Trist, svårt och riktigt olyckligt.

Valberedningen fick oväntat huvudbry. Ny ordförande valdes, även detta under turbulens. Sluten omröstning. Och jag var mötessekreterare! Puuhh!!

Gissa om jag slitit mitt hår under kvällen, för att åstadkomma ett vettigt protokoll. Och gissa om jag ångrar att jag för några veckor sedan sa "ja" till valberedningen. Men under två år ska jag försöka sitta åtminstone någotsånär still i båten. I morgon (söndag) ska jag haffa justeringsmännen innan de far iväg till sta´n. De är inte fastboende.

I övrigt är livet skönt, solen strålar om dagarna och det är nästan sommarvärme. Denna tid är övervintrarens lön! Kasper betraktar livet från altanen när vi inte är ute på tomten.

Både tomat- och paprikafrön har grott fint, och de små plantorna ser ut att trivas. Behöver strax planteras i krukor. Tänk, så småningom får jag såna här fina paprikor igen! Från en av de här kommer mina frön.

23april

Kan inte låta bli...

... att sätta in den här (stjälade) bilden på en pelargon jag tänker köpa! Har köpt växter tidigare via "Odlar nu", och det har fungerat utmärkt! Kanske ett myggfritt uterum i sommar? Obs. att bilden är en länk till Odlar.nu! Där kan du klicka dig vidare bl.a. till alla pelargoner! Inklusivt den här.

Rena ketchup-effekten med mina inlägg - och om du bor i Stockholmstrakten och inte gillar kärnkraft kan du här [läsa mer](#) om vad du kan göra på lördag.

A star is born

Har du inte sett och lyssnat på det här inslaget från Britains Got Talent på YouTube – så gör det! *Lär vara över 90 miljoner som gjort detsamma!*

Går bara att länka på det här sättet. Än en gång - lyssna, och se!

<http://www.youtube.com/watch?v=9lp0IWv8QZY>

22 april

Lärk i skogen

Det är så spännande att gå i skogen - om kameran är med skärps blicken ännu mer, tycker jag. Såg en skojig silhuett mot himlen, den här:

Ett litet lärkträd. Hur har det hittat dit? Mitt ute i skogen. Trädet blommade, något jag aldrig tidigare sett. Heller aldrig tittat efter. Lärk är ju ett barrträd, jag tror det enda som faller barren om hösten. och nu både blommar det och bärjar så smått att grönska.

Visst är det vackert! Klickar ni på bilden får ni se ännu en lärkträdsbild. En riktig multimonsterbild finns på [Kaspers sida idag](#).

Kan i övrigt konstatera att ett i vanliga fall ypperligt tryckeri lyckats med konststycket att leverera några tusen böcker där ca 20 procent är nerkladdade på omslaget! (Inte till mig, men jag står ansvarig för både layout och tryckerikontakter, och har alltså en del förhandlingsarbete framför mig.)

Till råga på allt har ungefär hälften redan hunnit distribueras ut över landet. *Gissa vad jag tycker om det här...*

Nä, bättre att tänka på att solen visst ska skina igen, i morgon. har varit svinkallt nu, ett par dar för

att inte tala om nätter.

21 april

Härligt härligt - och farligt farligt?

Äntligen en dag i solen. Samtidigt är det här precis den tid då det dåliga samvetet slår till - och då gäller det att hålla det i schack. Våldigt mycket ogräs finns i min enda rabatt. Gräs och maskros främst. Varifrån kommer dom där upp- och nervända krukorna? Hm - har den här gamla räfsan stått ute hela vintern? Varför tog jag inte hand om det där riset i höstas? Varför räfsade jag inte bort en massa löv i höstas, där det i alla fall inte växer några blåsippor? Varför ligger dom där slanorna fortfarande kvar? Osv osv.

Gjorde jag något åt allt det här idag? Inte då! Nya röda lövräfsan står vid knuten och väntar, den springer inte bort.

Jag njöt av solen i en stol på altanen och gjorde en rejäl promenad med Kasper. Dyhunden, [han](#) firade orgier. 😊

Det finns en massa bilder hos Kasper, men den här behåller jag för mig. Jag tycker om den, så ren och klar. Så upplevde jag stunden nere vid sjön (om jag inte tittade alltför mycket på Kasper när han *inte* var i sjön).

Var på ett årsmöte i lördags. Det är ju den tiden nu. Förundrades och förskräcktes återigen över hur dessa el- och elsmogsöverkänsliga personer tvingas leva sina liv. Mötet hölls i en speciell lokal. Mobiltelefoner, digitalkameror och "sändande bilnycklar" var portförbjudna. Ändå mådde ett par personer väldigt dåligt, blev oerhört påverkade men visste inte från vad. Det visade sig vara en hörapparat! Då den avlägsnats och placerats i en bil en bit bort gick hudrodnaden på ett par påverkade personer synbart tillbaks, och andra kände också en stor lättnad. Yrsel försvann osv.

En person jag per telefon talade med dagen efter konstaterade att *precis som vanligt då han någon gång varit "ute bland folk" så skulle det tydligen ta flera dagar innan han "bara" kände effekterna av en normal påverkan*. För påverkad är han alltid, även hemma i sin Värmlandsskog. Trådlös teknik

finns även där.

Kanske vi alla är påverkade, fast vi inte vet det? Påverkade av alla master och sändare, all strålning, all trådlös teknologi, allt som ju anses så absolut nödvändigt numera. Varför sover och mår man bättre på en del ställen än på andra? Varför sover ALLA gäster så ovanligt bra i min gästsäng? (Huset ligger i nån sorts radioskugga, mobiltelefonen går överhuvudtaget inte att använda inomhus utom i ett enda rum.) Decttelefon har jag inte heller. Och inget trådlöst bredband.

Varför satsade man så hårt på fiberoptik - för att nu i stället satsa ALLT som det verkar på trådlös teknologi? Varför inte gå på försiktighetsprincipen tills vi vet mer, och fortsätta satsa på nedgrävda kablar?

Det FINNS forskning som förskräcker. Sverige tillåter mycket högre värden än man gör i många andra länder. Det finns en [avdelning på min hemsida](#) (inte uppdaterad, men skrämmande nog ändå) som tar upp problematiken och även en del forskning. Senaste åren har mycket tillkommit.

Usch nej, återgår till dagens promenad - men även där hittade jag en del ruskigheter. Den här, till exempel. Men till skillnad från 3G och nu snart 4G så skrämmer den mig inte särskilt mycket alls.

(Den här bilden är en sorts fixeringsbild. Finns fler mer eller mindre ruskiga figurer att upptäcka...)

16 april

Misslyckat bak och lyckad dag

Jag skulle baka i förrgård. Jag kan inte baka. Men nån gång får jag för mig att försöka. Skulle vara roligt att bjuda mitt tantgäng på hembakade örtbaguetter, tänkte jag. Den här gången skulle vi träffas hemma hos mig. Jag följde receptet, men upptäckte att det krävdes mycket mer mjöl. Ett par dl åtminstone, och sedan jäsnings.

Hm, såg konstigt ut. Hällde i alla fall upp degen på arbetsbänken - den FLÖT ut. Kladdig - JA!

Sommargrannens barnbarn - Kaspers "sommarflicka" - såg förundrad på. Jag försökte ösa kladdet tillbaks i bunken igen, och flickan konstaterade lugnt att "den där bänken får du aldrig ren". Knappt mina händer heller, ska tilläggas. I med ännu mer mjöl.

Flickebarnet betraktade min kamp med degen och sa eftertänksamt "min mormor kanske kan hjälpa dig, hon KAN baka".

Småningom fick jag till fyra längder som jag la på plåt och skårade och lät jäsa igen. Gräddade, men då hade flickebarnet gått hem till mormor och morfar, tvärs över vägen. Jag smakade - och

välsignade affärernas numera långa kvällsöppethållande. For iväg till närmsta affär (det är 12 kilometer dit) och köpte färdiga baquetter, som bara ska färdiggräddas. Jättegoda!

Slutet gott, allting gott. Och lunchen *var* god.

Det här härliga tantgänget - jag har nämnt det förut. Jag är så glad att de här kvinnorna finns. Och att de är mina vänner. Tror rentav att åtminstone någon läser detta. 😊

Hon som inte vill äta lök klarade att peta bort lökringarna ur salladen. Pajerna innehöll varken kyckling, korv eller fisk. Och hon som inte gillade russin tog TVÅ BITAR av kakan till kaffet! Russinen hade sällskap av aprikoser och mandel. I morgon ska jag mejla receptet till Hillevi, en av "tanterna". (Just den här kakan är en av de tre saker jag faktiskt KAN baka.)

Vi talade om när vi mår som allra bäst. Tror att vi åtminstone stundtals gjorde det just när vi talade om det - det var länge sedan jag hade så roligt och skrattade så hejdlöst... Kan säga att jag inte var ensam.

Och Kasper - han skötte sig exemplariskt! Det brukar han inte göra när jag har gäster, han blir alldeles för uppspelt. Men den här dagen visade han sin bästa sida, och självklart gläder det en matte. Gosekillen!

13 april

Mänskliga spår - på ont och gott

När det våras bär det till skogs och strands och sjöss... Såväl hund som matte vill ut i solen, och helst inte bara på tomten. Tänkte idag gå en bit på Sörmlandsleden, till en liten mysig sjö (inte den biten Kasper skrev om för ett par dar sen).

Blev gruvligt besviken. Visar ett exempel på varför. Får man verkligen ställa till det så här? Någon kilometer av etapp 13 var närmast oframkomlig. Dessutom DJUPA spår efter stora skogsmaskiner över och bredvid leden.

Här fick jag ta en ordentlig omväg - fast Kasper hade förstås skoj. Men leden är tänkt för människor som söker rekreation och naturupplevelser. Den här "spagropen för hundar" ligger mitt över stigen. Här har en skogsskördare gått fram. "Sveaskog" stod det på banderollerna som fanns här och var på träden.

Nej, bara att ge sig iväg nån annanstans. Till sjön Yngern. Här fanns också spår av mänsklig aktivitet. På stranden. Blev varm om hjärtat. Någon har bakat en tårta. Med tårtljus. Till någon som fyller fyra år.

Och här då? Kakor? Njae, troligen tre torn eller nåt, omflutna av en vallgrav. Klart man hämtat vatten och fyllt diket. Gick nog åt många små hinkar.

Här något som också gör mig varm om hjärtat. En lycklig Kasper i en ideal, långgrund sjö!

Det finns så mycket att glädjas och förundras över.
Att den tidigare vita världen börjar grönska.
Att solen värmer och tomat- och paprikafröna gror.
Att träningsvärken betyder att jag rört på sig.
Att det finns de som vill läsa det jag skriver.
Att ibland få sitta med en spinnande katt i knäet.
Att 28 ynka bokstäver kan uttrycka precis ALLT! Om man förmår att hantera dem rätt.

En sak till att verkligen glädjas över - att det finns digitalkameror! Och att jag äger en.

11 april

Tranor och tranor...

Har jobbat en del med hemsidans utseende - startsida, Dagsländor och Kaspers sida. Skoj till en början, men mycket mer jobb än jag föreställde mig. Det ena drar det andra med sig.

Men i går (som nu hunnit bli i förrgår) gjorde jag och Kasper en skön utflykt. Vandrade på Sörmlandsleden, hittade badmöjligheter respektive "stubbvarelser". En del annat också. [Titta på hans sida.](#)

Dimman låg så vackert över Yngsviken mitt på dagen, men redan efter någon halvtimme hade den lättat. (Klicka gärna på bilden.)

Jag blev väldigt glad över att se ett par tranor på en åker, visserligen på ganska långt håll, men ändå!
De betade i godan ro, men flög så småningom sin kos.

For en omväg hem, eftersom jag vet ett ställe där tranor brukar hålla till på våren. Där fanns massor! Ut ur bilen, fram med kameran! Inga andra bilar stannade, men jag fotade för glatta livet. Lycklig. Vilken flock!!! Visserligen långt bort, men åtminstone en och annan bild skulle nog tåla förstoring.

Några fåglar lyfte - och jag landade. I verkligheten.

Men jag fick i alla fall se ett par olika sorts gäss, förmodligen grågås och vitkindad gås och kanadagäss. Här en [fantastisk sida!](#)

Minns ni Stig Grybe som fågelskådare? Och hans vita örnar? 😊

8 april

Humla och väder och sånt

Någon undrade över humlan jag såg igår. Den rumlade runt i en frostskadad krokus, tomtens enda blå! Här finns hare och rådjur som gillar krokus, och idag såg vi till och med älgspilning på tomten!! Följaktligen - rabatter, vad är det?? Jo, jag vet, jag gjorde ett försök att anlägga en - min enda! - förra året. Kan säga att den för närvarande inte ser lovande ut! Har redan sett avbitna stjälkar.

Vid sjön börjar måsarna anlända - vet sedan den tid jag bodde alldeles precis invid en annan sjö, att ett par dagar innan isen går upp samlas dom, sitter där och väntar. Ingen vidare bild minsann, men de där två vita prickarna ute på isen är faktiskt måsar. (Vore kul med teleobjektiv även till digitalkameran!)

I övrigt - tänker att det är förunderligt detta, med våra årstider. På hur mycket vi "pratar väder" här i Norden, jämfört med vad man gör på sydligare breddgrader. Och på att vi aldrig tröttnar på väderpratet. Tror vi är lyckligt lottade som upplever så stora förändringar och får se undret ske igen och igen och igen... År efter år. I detta nu förvandlas naturen (hos mig) från att vara vit till att vara gråbrun till att snart vara grön.

Blåsipporna blir allt fler på tomten. Citronfjäril såg jag för första gången i dag. Humla i går. Fästingar på Petrus (känns som ormar i paradiset!) och katter som börjar finna utomhustillvaro alltmer intressant.

Själv börjar jag ansättas av "måsten". (Se förra inlägget.) Upptäcker att en del utförda måsten får mig att må riktigt bra efteråt. Kommer också att tänka på att temat för nästa träff med "tantgänget" är *när mår jag allra bäst*. Visst låter det väl inspirerande.

Ja - när MÅR JAG egentligen allra bäst? Måste jag välja bara ETT alternativ?

Nä, klart jag inte "måste"!

6 april

Måste - måste inte...

Funderade lite över alla "måsten" idag. Upptäckte till min delvisa men absolut glada förvåning att jag VILLE tvätta ett par fönster! Gick på nolltid! Så här funderade jag:

Vill jag göra det här? – *Om svaret är ja är saken klar, bara att sätta igång!*
Men om jaet bara är halvhjärtat...

Måste jag göra det här? – *Saken är INTE klar, oavsett jag svarar ja eller nej! Lämpligt med en följdfråga!*

Varför måste respektive måste jag inte?

För att jag ska må bra och trivas efteråt? *Kan vara ett riktigt bra skäl.*

För att nån granne eller nån annan kanske tittar in? *Vems hem är det egentligen – mitt eller grannens?*

För att annars dör mina blommor? *Synd om dom, och dyrt att köpa nya om jag nu vill ha blommor.*

För att jag tycker så mycket om Kasper? *Absolut ett skäl!!*

För att jag ska slippa i morgon... *Kanske jag kan skjuta på själva frågan också, tills i morgon?*

För att man SKA städa på fredag? *Naturlag?*

För att värdinnan blir ledsen om jag petar bort musslorna som jag avskyr? *Tror jag verkligen hon vill att jag ska sitta där och plågas!!??*

För att slippa fogden? *Solklart skäl!*

För att klippta gräsmattor är snyggt? *TYCKER jag verkligen att det gäller min matta också?*

För att jag ska få nåt att skriva om i nästan-bloggen? *Kan väl vara ett skäl så gott som något...*

Ett av kontorets båda nu rena fönster - det som inte "störs" av vare sig datorprylar eller "en massa papper". Däremot av en symaskin, om nu DEN andan nån gång skulle falla på.

2 april

Hasseln blommar och frömjölet yr

Årets och tomtens första blåsippa.

En modig rackare, alla syskonen väljer att sova vidare en stund till. Alla, utom en avlägsen släkting ett femtiotal meter bort, men försiktigtvis bara vaken med en knopp. En enda. Än så länge. Men snart, snart är stora delar av tomten blå!

Hasseln blommar, den också. Ser ni det där lilla röda längst ut på knoppen. Det är blomman. Hängenas pollen yr i luften vid minsta vindpust, och den som inte är allergiker ska vara tacksam. Det är jag! Tacksam alltså.

Blommorna är så små och oansenliga att de flesta överhuvudtaget inte ser dem. Man ser bara de vackra hängena. (Undrar hur en växtvärldens feminist reagerar, om det nu finns någon...)

Tomtens tredje mest framträdande vårtecken - leran på gårdsplanen, den hoppar jag över! Nästan bokstavligen - fast jag önskar att jag vore bättre på längdhopp!

Det FINNS ett vårtecken till - men det eländet får Kasper beskriva! Stackarn! Och så förstås första fästingen på Petrus... Nej, tillbaka till blåsipporna!! Och dagens 14 plusgrader.

[Upp](#)

[Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven.](#)